цар тебе ще да си нахрани, нахрани да та напои, а га ми огрѣй слънчице, тебе ще да си помилва. Иден. Нен. Зд. в. 2а

Ага (та) по-голѣмъ братъ, бачо, бате, па и господине. 2) голѣмецъ, господарь, ~~ханъ~~ ~~ага, голѣмъ~~ ага. Кога турчинътъ е бескниженъ голѣмецъ, нарича ся ага, а кога е книжевенъ — Ефендия. Османъ ага. Недѣй взела Гявуръ стоя ами земи Хасанъ агѫ. Пѣс. нен. Зд. Откралъ и е рус въ вода, Дрънилия та самъ агата. 174. Додѣто въ България управяха воеводы и аяни, ага изобщо ся наричаше само аянинътъ или воеводата. ~~ага~~ § Агата въ ед. брой ся взема за турский царь: Агата рекълъ на московецътъ. Аги въ мн. ся взема изобщо за турцитѣ: нашитѣ аги чякъ сега ся свѣстили. Когато нѣкой бескниженъ ага стане начялникъ на нѣщо, прибавя на титлата си агѫ притежателната чясть на начялството си и това показва званието му и първенството му надъ други подобни нему аги, като: Еничяръ-агасѫ, първъ или начялникъ на Еничяритѣ; колъ-агасѫ, начялникъ на земската стража или въ войската начялникъ на едно.......

Агаларинъ (тъ) отъ агѫ, голѣмецъ турчинъ, употр. повече въ мн. брой изобщо за турцитѣ като голѣмци и по-предни хора: Агаларии чиди бегове! Вз. 191.

Агалъкъ (тъ) голѣмство, господарство: ко му продавашь ты тоя агалъкъ? Иниликъ (господство) бива съ удряне, а па агалъкъ